

prima instanță: S. Gîrbu
instanța de apel: A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:
Președintele ședinței,
Judecătorul

Tatiana Vieru
Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Șerban Zinovia și recursului declarat de Ministerul Justiției,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată formulată de Șerban Zinovia împotriva Ministerului Justiției privind constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015, prin care apelurile declarate de Ministerul Justiției și Șerban Zinovia au fost respinse și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 21 august 2014,

c o n s t a t ă:

La 05 mai 2014, Șerban Zinovia a formulat cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției privind constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat reclamanta că din 25 octombrie 2007, până la 13 noiembrie 2013, în total 6 ani și 18 zile, instanțele judecătorești au examinat cererea de chemare în judecată depusă de Postolachi Pavel și Postolachi Marcel împotriva pîrîtei Șerban Zinovia (în cazul dat reclamantă), privind anularea titlurilor de autentificare a dreptului deținătorilor de teren, cu suprafața de 0,15 ha.

Susține că, de către Judecătoria Hîncești, cu toate că Postolachi Pavel și Postolachi Marcel nu se prezentau intenționat la ședințele de judecată, cauza se amîna de fiecare dată nejustificat, iar pe parcursul acestor ani, împreună cu fratele Postolachi Alexandru au depus nenumărate cereri la Judecătoria Hîncești, privind înlăturarea obstacolelor create de Postolachi Pavel în folosirea bunurilor ce le aparțineau cu drept de proprietate.

Susține că pe parcursul anilor 2007-2013, a suportat pagube materiale constituite din venitul ratat din cauza imposibilității folosirii terenului, precum și morale, dat fiind faptului că termenul stabilit de lege pentru examinarea unei cereri de chemare în judecată a fost încălcat excesiv, or, examinarea cauzei a durat peste 6 ani de zile doar din vina instanțelor judecătorești.

Solicită Șerban Zinovia, constatarea încălcării dreptului de examinarea cauzei în termen rezonabil; încasarea prejudiciului material în sumă de 159500 de lei, dintre care, venitul ratat estimat la 150500 de lei, cheltuielile pentru asistență juridică în sumă suma de 6500 de lei, cheltuielile de transport suportate la deplasările la judecată în sumă de 1750 de lei, serviciile poștale în mărime de 250 de lei și prejudiciul moral în sumă de 250000 de lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 21 august 2014, acțiunea a fost admisă parțial. A fost constatată încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei și s-a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul reclamantei Zinovia Șerban, suma de 25000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2015, apelul declarat de Zinovia Șerban a fost respins, iar apelul declarat de Ministerul Justiției a fost admis, casată hotărîrea primei instanțe și pronunțată o nouă hotărîre, prin care acțiunea a fost respinsă ca depusă peste termenul de prescripție.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 iulie 2015, recursul declarat de Zinovia Șerban a fost admis, casată decizia instanței de apel și remisă pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015, apelurile declarate de Ministerul Justiției și Șerban Zinovia au fost respinse și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 20 ianuarie 2016, Zinovia Șerban a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015 și hotărîrii Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 21 august 2014, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie încasată din contul Ministerului Justiției, în beneficiul reclamantei, a prejudiciului moral în sumă de 250000 de lei și prejudiciu material în sumă de 150000 de lei.

În motivarea recursului, a invocat recurentul că hotărîrile instanțelor ierarhic inferioare sunt ilegale și neîntemeiate, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

La 01 februarie 2016, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015 și hotărîrii Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 21 august 2014, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, a invocat recurentul că hotărîrile instanțelor ierarhic inferioare sunt ilegale și neîntemeiate, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Examinînd înscrisurile anexate la dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 11 noiembrie 2015 și expediată în adresa părților la 27 noiembrie 2015. (f.d. 205)

Dovada de recepție a copiei deciziei instanței de apel, la materialele dosarului, nu este.

În cererea de recurs, Ministerul Justiției susține că a recepționat copia deciziei instanței de apel, la 04 decembrie 2015.

Ținând cont de cele indicate, Colegiul consideră că recursurile sunt declarate în termen.

Conform art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 10 februarie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților, copia recursurilor declarate de Zinovia Șerban și Ministerul Justiției, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. (f.d. 221)

La 22 februarie 2016, Zinovia Șerban a depus referință la recursul declarat de Ministerul Justiției, cu solicitarea de a considera recursul inadmisibil.

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recursuri în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, sus-indicatelor recursuri sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizând argumentele recursurilor prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele

stabilite de norma precitată, atât instanța de apel, cât și prima instanță aplicînd corect normele de drept materiale și procedural.

Colegiul consideră că, argumentele invocate în cererile de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care, acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererilor și casarea hotărîrilor emise de instanțele ierarhic inferioare.

În conformitate cu prevederile art.433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar precizează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, relatarea situației, în viziunea recurenților, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, face ca acestea să fie respinse de către instanța de recurs din considerentul că, motivele indicate nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a actelor judecătorești, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În context, completul învederează, prin prisma jurisprudenței CEDO că, „...art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată, instanța de recurs precizează că potrivit articolului 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, precum și să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căroră, atât instanța de apel, cât și prima instanță s-au pronunțat în modul corespunzător.

Un asemenea recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursurilor, care sînt similare argumentelor invocate atât în instanța de apel, cât și în prima instanță, au fost verificate minuțios la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la

concluzia de a considera recursurile declarate de Zinovia Șerban și Ministerul Justiției, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Șerban Zinovia și recursul declarat de Ministerul Justiției, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală